

Print from Lovdata - 04.03.2021 13:11

LOVDATA

Norwegian Supreme Court - Ruling. - HR-2010-1734-A - Rt-2010-1197

Instance	Norwegian Supreme Court - Ruling.
Date	2010-10-13
Published	HR-2010-1734-A – Rt-2010-1197
Keywords	Civil proceedings. The Dispute Act. Local jurisdiction. Networking.
Summary	The case concerned a claim for compensation made by a Norwegian citizen who had had major losses after extensive betting with an Australian company that ran games online. The Supreme Court emphasized that the gaming company offered games aimed at the Norwegian market, with websites in Norwegian, bets on Norwegian sporting events and payment in Norwegian currency. The claim for damages therefore had a sufficient connection to Norway to it could be promoted in this country, cf. the Disputes Act § 4-3 first paragraph.

(38) The assessment theme is thus whether the case in this case has a "sufficient connection" to Norway.

(39) It appears from the preparatory work for the Disputes Act that § 4-3 first paragraph is intended to be a codification of the previous practice related to the Civil Procedure Act, cf. NOU 2001: 32B page 692, Right to a case. This means case law in connection with the Civil Procedure Act can provide guidance. In Rt-1998-1647, the Supreme Court stated Appeals Committee that decisive for the venue had to be whether the dispute had a natural connection to Norway. The background for the case was a Russian plane that had crashed on Svalbard. The survivors, like everyone else were foreigners, sued the Russian insurance company in Norway. That alone was that the plane crash occurred on norwegian soil which provided a connection to norway. The Appeals Committee concluded that this did not was sufficient for the case to be brought in Norway.

(40) The appellant has, with reference to this decision, argued that it is the "dispute" that must have a connection to Norway. It is pointed out that the legal disputes regarding liability and loss are related to abroad. The alleged injurious omission has, in the appellant's view, taken place in Australia, and the wallpaper is a bit in Germany or in the Czech Republic. The "dispute" is thus unrelated to Norway. In my view, the term 'case' cannot be understood so narrowly. In assessing whether the connection is sufficient, one must take into account all the circumstances of the case - as it also was made in Rt-1998-1647.

(41) Whether the case in our case has such a natural connection to Norway must depend on an overall assessment of both legal and factual aspects. Furthermore, it appears from the preparatory work for the Disputes Act that "Sufficient connection" shall not be understood as a requirement for the strongest connection to Norway, cf. NOU 2001: 32B page 692, Straight to the point.

(42) In the overall assessment, it may be important whether there is venue according to other national rules - including the Disputes Act § 4-4 and § 4-5. That the dispute may be settled in accordance with Norwegian substantive rules, will also be able to have weight. But none of these conditions are crucial. Regardless of the outcome of the assessment of venue according to § 4-4 to § 4-5 and the choice of law issue, the case has in my opinion one sufficient connection to Norway.

Norges Høyesterett - Kjennelse. - HR-2010-1734-A - Rt-2010-1197

Instans	Norges Høyesterett – Kjennelse.
Dato	2010-10-13
Publisert	HR-2010-1734-A – Rt-2010-1197
Stikkord	Sivilprosess. Tvisteloven. Stedlig domsmyndighet. Vernetting.
Sammendrag	Saken gjaldt et erstatningskrav fremsatt av en norsk borger som hadde hatt store tap etter omfattende spill hos et australsk selskap som drev spill på Internett. Høyesterett la vekt på at spillselskapet tilbød spill rettet mot det norske markedet, med nettsider på norsk, spill på norske idrettsbegivenheter og betaling i norsk valuta. Erstatningssøksmålet hadde derfor tilstrekkelig tilknytning til Norge til at det kunne fremmes i her i landet, jf. tvisteloven § 4-3 første ledd.
Saksgang	Oslo tingrett TOSLO-2009-76835 – Borgarting lagmannsrett LB-2010-19329 – Høyesterett HR-2010-1734-A, (sak nr. 2010/820), sivil sak, anke over kjennelse.
Parter	A (advokat Odd Walther Moi – til prøve) (Rettslig medhjelper: advokat Hege B. Ersdal) mot Centrebet PTY Ltd. (advokat John S. Gulbrandsen).
Forfatter	Webster, Normann, Falkanger, Bårdsen, Tjomsland.

Innholdsfortegnelse

Norges Høyesterett - Kjennelse. - HR-2010-1734-A - Rt-2010-1197	1
Innholdsfortegnelse.....	2

- (1) Dommer **Webster**: Saken gjelder spørsmålet om et erstatningskrav fremsatt av en norsk borger mot et australsk selskap har tilstrekkelig tilknytning til Norge til at søksmål om dette kan fremmes her, jf. tvisteloven § 4-3 første ledd.
- (2) A har drevet omfattende spill på Internett. Ett av selskapene han spilte hos var det australske selskapet Centrebet PTY Ltd. – heretter referert til som Centrebet. A tapte til sammen cirka 60 millioner norske kroner på nettspill. En betydelig del av tapet kom som følge av spill på Centrebets nettsider.
- (3) Ved stevning 7. mai 2009 til Oslo tingrett fremsatte A erstatningskrav mot Centrebet. Han anfører at selskapet er ansvarlig på subjektivt og objektivt grunnlag for deler av tapet han er påført ved nettspill.
- (4) Centrebet innga tilsvaer og påsto saken avvist. Oslo tingrett avsa 25. november 2009 kjennelse (TOSLO-2009-76835) med slik slutning:
 - «1. Saken avvises.
 2. Sakskostnader tilkjennes ikke.»
- (5) A anket til Borgarting lagmannsrett, som 19. mars 2010 avsa kjennelse (LB-2010-19329) med slik slutning:
 - «1. Anken forkastes.
 2. Sakskostnader tilkjennes ikke.»
- (6) A har i rett tid anket over lagmannsrettens rettsanvendelse til Høyesterett. Høyesteretts ankeutvalg avgjorde 23. juni 2010 at saken skulle avgjøres i avdeling, jf. domstoloven § 5 første ledd, jf. § 6 første ledd, og at saken skulle behandles muntlig, jf. tvisteloven § 30-9 fjerde ledd.
- (7) Under saksforberedelsen for Høyesterett gjorde A gjeldende at erstatningskravet kunne bygge på kontraktsbrudd, men dette grunnlaget ble ikke opprettholdt under ankeforhandlingene. Det er foretatt bevisopptak av A ved Oslo tingrett til bruk for Høyesterett. I tillegg er det tillatt fremlagt en del dokumenter som utdyper lagmannsrettens faktumfremstilling. For øvrig står saken i samme stilling som for tidligere instanser.
- (8) Den ankende part – A – har i det vesentlige anført:
- (9) Om saken kan anlegges for norske domstoler beror på om saksforholdet har tilstrekkelig tilknytning til Norge, jf. tvisteloven § 4-3 første ledd. Hvis det kan påvises verneting i Norge etter de alminnelige reglene i § 4-4 til § 4-5, vil det være et moment som tilsier at vilkåret om tilstrekkelig tilknytning til Norge er oppfylt.
- (10) Det foreligger erstatningsverneting i Norge, jf. tvisteloven § 4-5 tredje ledd. Skaden må etter omstendighetene anses skjedd i Norge. Virkningen av skaden har inntruffet i Norge ettersom både A og Centrebet hadde norske konti som pengene som ble brukt til spill, ble overført mellom. At virkningen av skaden skjer på stedet for kontoen, er lagt til grunn i dom fra EF-domstolen C-168/02 og må gjelde også i forhold til tvisteloven § 4-5 tredje ledd. At A for det vesentlige oppholdt seg i Berlin og Praha da tapene oppsto, er ikke avgjørende. Saken skiller seg fra Rt-1998-1647.
- (11) Det foreligger også forbrukerverneting, jf. tvisteloven § 4-5 syvende ledd. A var forbruker selv om hans spillvirksomhet var omfattende. Spillingen berodde på en «avtale» og var «til personlig bruk» slik at vilkårene for forbrukerverneting er oppfylt. I tillegg taler reelle hensyn for at A kan anlegge sak ved forbrukerverneting i denne saken. Saken kan da anlegges ved As alminnelige verneting på tidspunktet for stevningen, det vil si Oslo tingrett.

- (12) Det anføres ikke at det foreligger kontraktsverneting etter § 4-5 annet ledd, ettersom kravet som fremmes ikke beror på kontraktsbrudd. Kontraktsforholdet har imidlertid betydning for hvilke krav som stilles til aktsom opptreden.
- (13) Også andre forhold er relevante ved vurderingen av tilknytningen til Norge. Blant annet må det tillegges vekt at As opphold i utlandet var av midlertidig karakter, noe som vises ved at han bodde på hotell. Også lovvalget vil ha betydning. I dette tilfellet må norsk rett legges til grunn, noe som taler for at det foreligger norsk verneting.
- (14) Det foreligger ikke noe annet egnet forum, og Centrebet må være forberedt på å bli saksøkt i utlandet når selskapet retter sin markedsføring mot utenlandske kunder. Det er et særlig behov for forbrukerbeskyttelse ved netthandel.
- (15) A har nedlagt følgende påstand:
«1. Saken anlagt av A mot Centrebet PTY Ltd. for Oslo tingrett, fremmes.
2. Det offentlige tilkjennes sakens omkostninger for Høyesterett.»
- (16) Ankemotparten – *Centrebet PTY Ltd.* – har i det vesentlige anført:
- (17) Saken har ikke tilstrekkelig tilknytning til Norge. Det er sakens rettslige tvistetema som må ha tilstrekkelig tilknytning til Norge, jf. Rt-1998-1647. Den skadevoldende handling har funnet sted i Australia, og tapet har inntrådt i Tsjekkia eller Tyskland. Tvistetemaet har derfor ikke tilknytning til Norge.
- (18) Det foreligger ikke verneting etter tvisteloven § 4-4 til § 4-5. Centrebets hjemting er i Australia. Erstatningsvernetinget i § 4-5 tredje ledd kan ikke anvendes. De anført skadevoldende unnlåtelsene er knyttet til Centrebets ledelse som sitter i Australia, mens virkningen av dem har inntruffet utenfor Norge, ettersom A oppholdt seg i Tsjekkia eller Tyskland da tapet oppsto.
- (19) Det er heller ikke grunnlag for forbrukerverneting etter § 4-5 syvende ledd. Nettspill var As hovedbeskjeftigelse i den perioden erstatningskravet knytter seg til, og det må derfor legges til grunn at det var hans hensikt å livnære seg av spill. Dette, sammen med beløpens størrelse, tilsier at A ikke kan anses som forbruker. Uansett har han fremmet et erstatningskrav utenfor kontrakt, slik at forbrukervernetinget heller ikke av den grunn er anvendelig.
- (20) Da A opprettet spillkonto hos Centrebet, måtte han akseptere verneting i Northern Territory i Australia. Dette gjelder bare for søksmål om kontrakten, og dekker derfor ikke denne saken, men det burde gjort A oppmerksom på at han ikke kunne forvente å kunne anlegge søksmål mot Centrebet i Norge.
- (21) Lovvalget må følge hovedregelen om handlingsstedets rett. De erstatningsbetingende unnlåtelsene har funnet sted i Australia, og australsk rett må derfor legges til grunn. Dette svekker tilknytningen til Norge.
- (22) En norsk dom vil ikke kunne bli fullbyrdet i Australia. Samtidig vil et søksmål anlagt i Australia ikke bli avvist. Begge deler tilsier at saken ikke har tilstrekkelig tilknytning til Norge.
- (23) Centrebet PTY Ltd. har nedlagt følgende påstand:
«1. Anken forkastes.
2. A dømmes til å erstatte Centrebet PTY Ltds sakskostnader for Høyesterett.»
- (24) **Jeg er kommet til** at anken må tas til følge.

- (25) As anke er en videre anke over en kjennelse, men Høyesterett har full kompetanse etter tvisteloven § 30-6 bokstav a. Anken er imidlertid begrenset til rettsanvendelsen.
- (26) *Nærmere om faktum*
- (27) Før jeg går inn på de rettslige spørsmålene, vil jeg redegjøre noe nærmere for faktum.
- (28) A er norsk statsborger og har vært folkeregistrert i Oslo hele sitt liv. Han startet å spille hos Centrebet i 1998, eller muligens noe senere, mens han bodde i Norge. I 2006 til 2008, som er den perioden søksmålet knytter seg til, hadde han en leilighet i Oslo, men oppholdt seg for det vesentlige i Tsjekkia og Tyskland. Der bodde han på hotell. Lagmannsretten har kommet til at han i denne perioden var bosatt utenlands.
- (29) Fra 2005 ble A en meget aktiv nettspiller. Hans netto tap er av lagmannsretten anslått til cirka 60 millioner norske kroner. Han spilte hos flere selskaper, men særlig hos Centrebet og et annet selskap. Han overførte penger – norske kroner – til spill fra sin konto i DnB NOR. Til å begynne med gikk pengene direkte til As spillkonto hos Centrebet. Også Centrebet hadde konto i Norge, men det er uklart hvor lenge dette varte. Etter hvert overførte A penger til nettspill via Moneybookers, et selskap som tilbyr konti som fungerer som «elektroniske lommebøker». Jeg nevner at fra 1. juni 2010 er det ulovlig for banker og andre som driver med betalingsformidling å overføre innsatser og gevinster i pengespill som ikke har tillatelse i Norge, jf. forskrift om forbud mot betalingsformidling for pengespill som ikke har norsk tillatelse 19. februar 2010 nr. 184.
- (30) Centrebet er som nevnt et australsk selskap som har lisens for såkalte «bettingtjenester» fra Australia. Virksomheten drives i henhold til australsk lov. Selskapets ledelse sitter i Australia, og de generelle spillvilkårene og retningslinjene for virksomheten utarbeides der. Denne typen virksomhet er ikke lovlig i Norge.
- (31) Selskapet tilbyr sine tjenester internasjonalt gjennom Internett, og har over 300 000 kunder fra mer enn 110 land over hele verden. Av omsetningen er cirka 54 % generert i Australia, 29 % i det nordiske markedet og 11 % i Europa forøvrig. Selskapet tilbyr online veddemål på sport og andre arrangementer, ved at selskapet opptre som «bookmaker» og tar i mot veddemål til avtalt odds. Det kan spilles på en rekke internasjonale sportsbegivenheter, men også på spesifikke norske arrangementer, som norske fotballkamper, norske missekonkurranser og norsk Melodi Grand Prix.
- (32) Selskapet har nettsider på ti språk, herunder norsk, og det kan satses med norske kroner. Registrerer man seg med utgangspunkt i de norske nettsidene, får man en norsk brukerprofil hos Centrebet. Det vesentlige av kommunikasjonen med kunden skjer da på norsk. A mottok e-post om bonusopptjening på norsk, og han kunne benytte et gratis norsk 800-nummer for å få kontakt med norskspråklig kundeservice. Kundeservice kunne bistå hvis det var problemer med innskudd, bankoverføringer, feil på nettsiden eller andre praktiske spørsmål, men bedrev ikke markedsføring. Man kunne heller ikke plassere veddemål hos de norskspråklige kundekonsulentene. I den perioden søksmålet gjelder, var kundebehandlerne innleide norske konsulenter som oppholdt seg i Norge, men de var underlagt veiledning, rutiner og kontroll fra Centrebets kontor i Australia.
- (33) Selskapet har i tillegg en markeds- og pressesjef i Norge. Heller ikke han er ansatt, men innleid som konsulent. Hans oppgaver er angitt å være å bistå kundesenteret dersom det oppstår spørsmål kundekonsulentene ikke kan løse, håndtere henvendelser fra norske medier og sende ut pressemeldinger til norsk presse. Selskapet har for øvrig ingen organisasjon – eller filial – i Norge.
- (34) *Det rettslige spørsmålet*

- (35) Erstatningskravet A har fremsatt mot Centrebet bygger på at Centrebet, etter As oppfatning, har opptrådt erstatningsbetingende uaktsomt overfor ham. Det anføres at Centrebet burde ha stoppet hans spillvirksomhet og avstått fra å oppmuntre til videre spill. Subsidiært anføres at Centrebet hefter på ulovfestet objektivt grunnlag fordi risikoen for å lide tap er stadig, typisk og ekstraordinær for selskapets virksomhet. Spørsmålet er om dette søksmålet kan anlegges i Norge.
- (36) Det foreligger ikke konvensjoner mellom Norge og Australia som har betydning for vernetingsspørsmålet. Det er enighet mellom partene om at det ikke er inngått noen vernetingsavtale som regulerer det foreliggende erstatningskravet. Løsningen må derfor bygge på intern norsk rett.
- (37) Tvisteloven § 4-3 første ledd er den internrettslige regelen som fastsetter når norske domstoler er kompetente i internasjonale forhold:
 «Tvister i internasjonale forhold kan bare anlegges for norske domstoler når saksforholdet har tilstrekkelig tilknytning til Norge.»
- (38) Vurderingstemaet er altså om saksforholdet i denne saken har «tilstrekkelig tilknytning» til Norge.
- (39) Det fremgår av forarbeidene til tvisteloven at § 4-3 første ledd er ment å være en kodifisering av den tidligere praksisen knyttet til tvistemålsloven, jf. NOU 2001:32B side 692, Rett på sak. Dette betyr at rettspraksis i tilknytning til tvistemålsloven kan gi veiledning. I Rt-1998-1647 uttalte Høyesteretts kjæremålsutvalg at avgjørende for vernetingen måtte være om *tvisten hadde en naturlig tilknytning til Norge*. Bakgrunnen for saken var et russisk fly som hadde styrtet på Svalbard. De etterlatte, som alle var utlendinger, gikk til søksmål mot det russiske forsikringsselskapet i Norge. Det var alene det at flyulykken inntraff på norsk jord som ga tilknytning til Norge. Kjæremålsutvalget kom til at dette ikke var tilstrekkelig til at saken kunne anlegges i Norge.
- (40) Ankemotparten har, med henvisning til denne avgjørelsen, gjort gjeldende at det er «tvisten» som må ha tilknytning til Norge. Det pekes på at de rettslige tvistetemaene om ansvarsgrunnlag og tap er knyttet til utlandet. Den påståtte skadevoldende unnlatsen har, etter ankemotpartens syn, funnet sted i Australia, og tapet er lidt i Tyskland eller i Tsjeckia. «Tvisten» har dermed ikke tilknytning til Norge. Etter mitt skjønn kan ikke uttrykket «saksforholdet» forstås så snevert. Ved vurderingen av om tilknytningen er tilstrekkelig, må man ta i betraktning alle omstendighetene i saken – slik det også ble gjort i Rt-1998-1647.
- (41) Om saksforholdet i vår sak har en slik naturlig tilknytning til Norge, må bero på en helhetsvurdering av både rettslige og faktiske momenter. Videre fremgår det av forarbeidene til tvisteloven at «tilstrekkelig tilknytning» ikke skal forstås som et krav om sterkest tilknytning til Norge, jf. NOU 2001:32B side 692, Rett på sak.
- (42) I helhetsvurderingen vil det kunne ha betydning om det er verneting etter andre nasjonale regler – blant annet tvisteloven § 4-4 og § 4-5. At tvisten eventuelt skal avgjøres etter norske materielle regler, vil også kunne ha vekt. Men ingen av disse forholdene er avgjørende. Uansett utfallet av vurderingen av verneting etter § 4-4 til § 4-5 og lovvalgsspørsmålet, har saksforholdet etter min mening en tilstrekkelig tilknytning til Norge.
- (43) Ved denne vurderingen tar jeg utgangspunkt i at saken knytter seg til internetthandel – eller mer presist: kjøp av veddemålstjenester på Internett. Dette reiser andre problemstillinger enn det som tradisjonelt har vært utgangspunkt for tilknytningsvurderingen, hvor fysisk oppholdssted har stått sentralt. I NOU 2001:32B side 676, Rett på sak, fremheves:
 «Vernetingsreglene bygger først og fremst på en avveining av hensynet til sakens parter og hensynet til sakens opplysning. (...)
 Reglene i tvistemålsloven har vært undergitt enkelte endringer i de senere år. Reglene preges imidlertid av at deres opphav ligger langt tilbake i tid og hensyn til for eksempel

forbrukerinteresser er bare i liten grad ivaretatt. Nye former for kontraktsinngåelse gjennom postordre, handel via Internett mv. gir grunnlag for å revurdere de eksisterende reglene.»

- (44) I forbindelse med drøftelsen av verneting i forbrukersaker fremheves ytterligere de særlige hensyn som gjør seg gjeldende ved internetthandel, jf. NOU 2001:32B side 688, Rett på sak:
 «For løserekjøp fra utlandet via postordre eller Internett antar Tvistemålsutvalget at det kan være et visst behov for å utvide adgangen til å anlegge søksmål der forbrukeren har verneting. (...) I denne situasjonen – der den næringsdrivende frembyr sine varer eller tjenester for en vid kundekrets over større geografiske områder – kan det med en viss rett hevdes at den næringsdrivende er nærmere til å bære den ekstra belastning geografisk avstand innebærer ved eventuelt senere saksanlegg enn kunden som har mottatt tilbudet på sin bopel e.l.»
- (45) Uten å ta stilling til om A må anses som forbruker i forhold til hans nettspill, mener jeg disse hensynene langt på vei gjør seg gjeldende i den foreliggende sak. Centrebet har gått aktivt ut i det norske spillmarkedet, med norsk språk på nettsidene og norske kundeveiledere tilgjengelig på et norsk 800-nummer. De norske kundene har kunnet spille med norsk valuta på norske sportsbegivenheter og andre arrangementer som neppe har interesse som objekter for veddemål utenfor Norge. Internett gjør det mulig med aktiv markedsføring mot Norge uten å ha en filial, et agentur eller lignende i Norge. Et slikt forretningssted ville gitt Centrebet verneting i Norge etter tvisteloven § 4-4 tredje ledd annen setning. Selskapet har en innleid markeds- og pressesjef i Norge. Det er ikke anført at dette medfører at Centrebet har forretningssted i Norge og dermed verneting etter § 4-4 tredje ledd. Likevel viser det at Centrebet har hatt en slik person i Norge, med lokal kunnskap og tilstedeværelse, at aktiviteten har mange fellestrekk med en markedssettings gjennom et forretningssted i Norge. Dette må ha betydning ved vurderingen av tilknytning etter § 4-3 første ledd.
- (46) A er norsk statsborger som begynte å spille på Centrebets sider mens han oppholdt seg i Norge. Han har hele tiden fremstått som en norsk kunde ved at han har spilt på de norskspråklige nettsidene, spilt med norske kroner og forholdt seg til de norske kundekonsulentene. At han i den perioden søksmålet knytter seg til i det vesentlige oppholdt seg i utlandet, er da underordnet. Han opprettholdt gjennom hele perioden en viss kontakt med Norge. Han hadde kontoen sin i DnB NOR, han beholdt leiligheten i Oslo mens han bodde på hotell i Berlin og Praha, han meldte ikke flytting, og han reiste hjem regelmessig. Alt i alt bærer ikke oppholdet i utlandet preg av noe egentlig brudd med Norge. Hadde A spilt fra Norge, ville tilknytningen åpenbart vært tilstrekkelig. Tapene som er pådratt er ikke knyttet til utenlandsoppholdet; han kunne ha pådratt seg tilsvarende tap om han hadde oppholdt seg i Norge i hele perioden. For selskapet er det uten betydning om han spilte fra det ene eller andre landet, og det fremstår derfor som en tilfeldig konsekvens om søksmålsadgangen i Norge skulle komme i en annen stilling som følge av at han oppholdt seg i utlandet mens han spilte. Tilknytningen til Norge er derimot ikke tilfeldig, men er et resultat av en bevisst satsning på det norske markedet fra Centrebets side.
- (47) Jeg er derfor kommet til at A må kunne anlegge erstatningssøksmålet mot Centrebet i Norge.
- (48) A, som har hatt fri sakførsel for Høyesterett, har nedlagt påstand om at sakskostnader blir tilkjent det offentlige. Anken har ført frem, og det er ikke reist innsigelse mot at Høyesterett avgjør sakskostnadsspørsmålet eller mot kostnadenes størrelse, og jeg finner at påstanden bør tas til følge.
- (49) Jeg stemmer for denne kjennelse:
 1. Saken fremmes for Oslo tingrett.
 2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Centrebet PTY Ltd. til det offentlige 181 060 – etthundreogåttientusenogseksti – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.
- (50) Dommer **Normann**: Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.

- (51) Dommer **Falkanger:** Likeså.
- (52) Dommer **Bårdsen:** Likeså.
- (53) Dommer **Tjomsland:** Likeså.
- (54) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

kjennelse:

- 1. Saken fremmes for Oslo tingrett.*
- 2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Centrebet PTY Ltd. til det offentlige 181 060 – etthundreogåttientusenogseksti – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.*